

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wplynęło dn. 29.08.2006
nr. 4558 podpis.....

BDG-I-0702-100-MB/06

Warszawa, dnia 29 sierpnia 2006r.

DPS – II- 0700-18-4575/TU/ 06

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wplynęło dn. 30.08.06
nr. 6184 podpis.....

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Szymańskiego podczas 16. posiedzenia Senatu RP w dniu 3 sierpnia 2006 r. (znak BPS/DSK-043-551/06) w sprawie warunków zatrudniania osób prowadzących rodzinne domy dziecka, udzielam następujących wyjaśnień:

Funkcjonujące wcześniej w systemie oświaty rodzinne domy dziecka od 2000 roku działają w systemie pomocy społecznej jako placówki opiekuńczo – wychowawcze typu rodzinnego. Mogą one być prowadzone przez powiat jako placówki publiczne lub przez inne podmioty uprawnione jako placówki niepubliczne. Działalność placówek opiekuńczo – wychowawczych typu rodzinnego regulują przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593 z późn. zm.) oraz wydanych na podstawie tej ustawy następujących rozporządzeń Ministra Polityki Społecznej:

-z dnia 14 lutego 2005 r. w sprawie placówek opiekuńczo – wychowawczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 37, poz. 331)

- z dnia 5 listopada 2004 r. w sprawie określenia zryczałtowanej kwoty na utrzymanie dziecka oraz stawek na bieżące funkcjonowanie placówki rodzinnej Dz. U. z 2004 r., Nr 245, poz. 2462).

Placówka rodzinna jest całodobową placówką opiekuńczo-wychowawczą. Oznacza to w praktyce, że osoby zatrudnione w tym typie placówki jako wychowawcy przebywają z dziećmi 24 godziny na dobę, co wiąże się z pewnego rodzaju dyspozycyjnością i gotowością wychowawców do pełnienia zadań wynikających z charakteru placówki. Niemniej osoby zatrudnione w placówce rodzinnej zachowują prawa pracownicze zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W placówce opiekuńczo – wychowawczej typu rodzinnego pracownicy zatrudnieni są przez organ prowadzący na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela lub na podstawie Kodeksu Pracy, które ściśle określają podstawowy wymiar czasu pracy oraz wymiar urlopu przysługujący im w zależności od sposobu zatrudnienia.

W § 8 rozporządzenia w sprawie placówek opiekuńczo – wychowawczych przewidziana została sytuacja, w której dyrektor – wychowawca placówki rodzinnej może być nieobecny np. z powodu urlopu lub zwolnienia lekarskiego. W razie jego nieobecności placówką rodzinną kieruje osoba wyznaczona przez podmiot prowadzący placówkę w uzgodnieniu z dyrektorem. Oznacza to w praktyce, że dyrektor placówki wskazuje osobę na swojego zastępcę. Zamiarem takiego zapisu było, aby zastępstwo sprawowała osoba zaufana, znana dyrektorowi placówki i dzieciom w niej przebywającym. Wskazana osoba musi być również zaakceptowana przez organ prowadzący.

Zdaję sobie sprawę z tego, że w placówce opiekuńczo – wychowawczej typu rodzinnego, jako specyficznej formie placówki całodobowej, w której stale mieszka się razem z dziećmi, trudno jest rozdzielić czas na pracę z dziećmi oraz na czas prywatny. Dlatego też w ustawie o pomocy społecznej stworzone zostały warunki prawne do tworzenia niespokrewnionych z dzieckiem wielodzietnych zawodowych rodzin zastępczych jako alternatywy dla placówek rodzinnych, z której może skorzystać samorząd powiatowy przy tworzeniu lokalnego systemu opieki nad dzieckiem i rodziną. Wydaje się, że tworzenie wielodzietnych zawodowych rodzin zastępczych jest optymalną formą opieki zastępczej.

Z wyrazami szacunku

MINISTER
z up.
PODSEKRETARZ STANU
Bogdan Socha
Bogdan Socha